Chủ Nhiệm:
Dương Minh Chấn

Với Sự Cộng Tác Của:
Lữ Công Tâm – Nguyễn Hữu Hạnh – Võ Thị Ngọc Dung – Mai Trọng Ngãi - Đỗ Hữu Phương – Kiều Oanh Trịnh - Nguyễn Minh Châu – Người Biên Hòa – Châu Chương Thành - Nguyễn Hàn Lâm – Nguyên Nhung – Châu Mỹ Quế
Tòa Soạn :
9340 Bolsa Ave. – Westminster, CA 92683
Email:
Aihuubienhoa@gmail.com
Điện Thoại:
(714) 891-8953 & (661) 369-3243

BẢN TIN Xứ Bưởi

Sợi dây nối kết quý đồng hương Biên Hòa tại hải ngoại **Số Tám** **Oct 01, 2010**

Thư … Tòa Soạn

Trong Bản Tin Xứ Bưởi số 7 (tháng 9 năm 2010) Hội Ái Hữu Biên Hòa Caliornia đã thông báo đến quý đồng hương và quý thân hữu buổi Họp Mặt Tất Niên sẽ được tổ chức vào ngày 23 ***tháng 1 năm 2011*** *nhằm ngày 20 tháng Chạp năm Canh Dần từ 10 giờ sáng đến 3 giờ chiều tại* ***nhà hàng Emerald Bay miền Nam California****. Nhân dịp này chúng tôi sẽ phát hành Đặc San Mừng Xuân Tân Mão.*

Đáp lại NHƯ MỘT LỜI CÁM ƠN, chúng tôi đã được đông đảo quý đồng hương, quý thân hữu khắp nơi gửi tài chánh yểm trợ để Hội có ngân khoản điều hành, làm báo, in bản tin.(Xem danh sách đính kèm).

Chúng tôi chân thành tri ân quý Mạnh Thường Quân đã dành tiền bạc, dành thì giờ quý báu điện thoại thăm hỏi, động viên khích lệ tinh thần trong thời gian qua. Ngoài sự yểm trợ tài chánh, Ban Biên Tập chúng tôi hy vọng sẽ nhận được nhiều tác phẩm, những vần thơ hay, chúng tôi hy vọng Đặc San Mừng Xuân Tân Mão của Hội nội dung sẽ rất phong phú, giá trị và hoàn hảo hơn. Chúng tôi cũng hy vọng sẽ được đón tiếp đông đủ quý vị trong buổi họp mặt này.

Kính chúc quý đồng hương, quý thân hữu nhiều sức khỏe, gia đình nhiều hạnh phúc và vạn sự như ý.

Trọng kính. **BBT**

HAPPY BIRTHDAY
CHÚC MỪNG SINH NHẬT

Oct 01

Ban Biên Tập Bản Tin Xứ Bưởi kính chúc:

Bác PHAN VĂN TẠI

Một sinh nhật với thật nhiều niềm vui và sức khỏe. Chúc mừng !!! Chúc mừng!!!

Danh Sách Mạnh Thường Quân Yểm Trợ Tài Chánh Cho BẢN TIN XỨ BƯỞI

- Bùi Thị Mỹ Kiều	AZ	$ 50.00
- Dương Hữu Thành	CAN	$100.00
- Đinh Thị Xuyến	CA	$ 20.00
- Nguyễn Văn Hòa	CA	$ 50.00
- Huỳnh Văn Bé	TX	$ 30.00
- Lê Hữu Phước	MO	$ 60.00
- Hồ Văn Trung	CA	$ 50.00
- Dương Nam Thủy	KS	$ 30.00
- Phạm Thị Hữu Hạnh	WA	$ 30.00
- Lương Kim Phẩm	CA	$ 20.00
- Thầy Phan Thông Hảo	PA	$ 50.00
- Ngô V Minh + Lành Ng.	CA	$ 50.00
- 1 Vị Ẩn Danh	HI	$100.00
- Huỳnh Minh	CA	$ 20.00
- Lê Ngọc Sâm	VA	$ 50.00
- Nguyễn Văn Trưng	TN	$ 30.00
- Nguyễn Thị Diệu Bình	MI	$ 50.00
- Nguyễn Huê	CA	$ 20.00

Thẩm Phán: Trần Văn Linh

Dòng sông Đồng Nai đã mang nguồn nước ngọt, trong xanh, tươi mát và đất phù sa phì nhiêu bồi đắp hai bên bờ sông từ hướng Bắc chạy dài qua hướng Tây Nam và Nam của vùng đất Biên Hòa. Những cánh đồng ruộng lúa xanh tươi, những vườn bưởi hai bên dòng sông năm nào cũng được mùa. Bưởi Biên Hòa được nổi danh, thơm, ngọt nhất nước. Từ thác Trị An với những làng dọc hai bên bờ sông: Bên hữu ngạn dòng sông có những làng: Thường Lang, Tân Tịch, Tân Hòa, Mỹ lộc, Tân Uyên, Mỹ Quới, Tân Ba, Tân Hạnh, Chợ Đồn, Tân Vạn …Phía tả ngạn dòng sông thì có những làng: Trị An, Thiện Tân, Tân Khai, Tân Phú, Bình Long, Bình Ninh, Điền Hòa, Long Chiến, Bình Hưng, Bình Hòa, Bình Lợi, Tân Triều, Bửu Long, Bình Trước, Cù Lao Phố, Phước Lư và chảy dài xuống quận Long Thành, quận Nhơn Trạch …, nơi nơi dân cư được sự ưu đãi tốt của dòng sông, nên người dân Biên Hòa chúng ta luôn luôn hưởng được đời sống ấm no, hạnh phúc. Ngoài ra, dòng sông cũng nuôi dưỡng nhiều nhân tài của Biên Hòa. Bên hữu ngạn, làng Tân Hòa có Giáo sư chính trị gia Nguyễn Ngọc Huy. Tân Uyên được mệnh danh là vùng đất địa linh phát sinh nhiều nhân kiệt như: Nhà văn Bình Nguyên Lộc, Tổng trưởng Tài chánh Châu Kim Nhân, Bác sĩ Tô Dương Hiệp (Trưởng nam nhà văn Bình Nguyên Lộc, giám đốc Bệnh viện Tâm thần Biên Hòa), Bác sĩ Lý Văn Ba, Bác sĩ Nguyễn Văn Phước, Bác sĩ Nguyễn Thanh Xuân. Phía tả ngạn, làng Bình Long có Chủ tịch Tối Cao Pháp Viện Trần Văn Linh, làng Bình Trước có Đại Tướng Đỗ Cao Trí và Nhà thơ Nguyễn Tất Nhiên, làng Phước Lư có Bác sĩ Tổng Trưởng Xã Hội Trần Ngươn Phiêu….

Đặc biệt bài viết hôm nay, chúng tôi xin giới thiệu đến quý đồng hương Biên Hòa một nhân tài của xứ Bưởi. Một người rất thông minh, trọng chân thật, thích công bình, yêu chân lý và đầy lòng nhân ái; một người lãnh đạo tối cao ngành Tư Pháp nước Việt Nam Cộng Hòa chúng ta: Thẩm Phán TRẦN VĂN LINH.

Chúng ta đi từ chợ Biên Hòa ngang qua Bửu Long về Bến Cá, Bình Ý, đến Bình Thạnh, quận Công Thanh qua Tân Phú, Bình Long và đến bến đò Bình Ninh. Từ bến đò nầy, trên chuyến đò qua bên kia sông là quận Tân Uyên. Dòng sông Đồng Nai chảy đến đây được chia ra hai nhánh, tạo ra cù lao Mỹ Quới. Bên tả ngạn sông Đồng Nai, vùng đất phì nhiêu mầu mỡ, vùng đất địa linh của làng Bình Long, nơi đã phát sinh nhân kiệt: Trần Văn Linh. Cụ Trần Văn Linh sinh năm 1924 tại làng Bình Long, quận Công Thanh, tỉnh Biên Hòa. Thuở thiếu thời, mỗi sáng sớm, ông đi xe đạp 3 cây số từ nhà đến bến đò Bình Long qua Mỹ Lộc, rồi trở xuống Tân Uyên hơn cây số mới đến trường. Đôi khi ông cũng qua sông từ bến đò Bình Ninh qua Tân Uyên là đến trường Tiểu học Tân Uyên. Học xong bậc tiểu học, ông lên Sàigòn dự thi và được trúng tuyển vào trường trung học Petrus Ký với hạng thứ 13 trong tổng số hai ngàn thí sinh trên toàn quốc về tham dự vào năm 1938.

Sau khi đổ bằng Diploma, ông cũng phải thi tuyển để vào học lớp Đệ Tam. Năm đó, 1942, lớp Đệ Tam trường Pétrus Ký chỉ tuyển 70 học sinh cho 2 lớp. Lần nầy, ông trúng tuyển vào hạng 5 trong tổng số hơn năm trăm thí sinh tham dự. Ông tốt nghiệp bằng Tú Tài 2 năm 1945. Hai năm sau, năm 1947, ông vào học trường Đại học Luật khoa Sài Gòn vừa khai giảng cho niên khóa đầu tiên. Ông tốt nghiệp trường đại học Luật Khoa năm 1950. Sau đó, ông được trúng kỳ thi tuyển vào ngạch Thẩm phán. Sau khi tốt nghiệp ngành Thẩm phán, ông là Biện lý tại tòa Sơ thẩm Sàigòn, Biện lý tại tòa Sơ thẩm tỉnh Vĩnh Long. Trở lại Sài Gòn, ông là Hậu thẩm tòa Thượng thẩm Sài Gòn và Chánh án tòa Sơ thẩm Sài Gòn. Sau đó, ông là Thẩm phán tòa Thượng thẩm và trở thành Chánh án tòa Thượng thẩm Sài Gòn.

Năm 1967, Thẩm phán Trần Văn Linh được Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu đề cử vào chức vụ Thẩm phán Tối cao Pháp viện và được sự chấp thuận của Thượng viện tại Quốc hội. Đến năm 1974, ông được đa số trong tổng số 9 vị Thẩm phán Tối cao Pháp viện bầu chọn ông là Chủ tịch Tối cao Pháp viện nước Việt Nam Cộng Hòa.

Ông đến nước Mỹ vào đầu tháng 5 - 1975. Sau những năm sách vở trở lại trường đại học, ông đậu bằng Master. Ông là Giám đốc quản thủ thư viện tại trường đại học Luật khoa tại New Orleans cho đến khi về hưu. Trong thời gian về hưu, thỉnh thoảng, ông có tham gia trong những buổi sinh hoạt về Phật giáo. Ông thích sống ẩn dật. Ông thường nghiên cứu và viết sách về lý thuyết Phật học. Hiện tại, Cụ Trần Văn Linh đang sống tại Baton Rouge, Louisiana.

Người dân Biên Hòa rất tự hào và hãnh diện về nhân tài Trần Văn Linh. Người ghi lại chi tiết bài nầy may mắn được sinh ra tại làng Tân Phú, cách Bình Long vài cây số. Vào đầu thập niên 60, cũng với chiếc xe đạp, ngày ngày đi qua làng Bình Long đến bến đò Bình Ninh, qua sông, đi học tại trường trung học Tân Uyên, và sau đó cũng được tốt nghiệp tại trường đại học Luật khoa Sài Gòn. Ngoài việc kính phục ông Trần Văn Linh là một nhân tài của đất nước, tôi vẫn luôn luôn quí trọng ông là một bậc thầy về ngành Luật , một niên trưởng của trường Đại học Luật khoa Sài Gòn năm xưa. Kính cầu xin Trời Phật ban cho ông Trần Văn Linh sức khỏe thật dồi dào, ông sống thanh thản, an vui tuổi già và hạnh phúc.

- **Người Biên Hòa**

ĐẠI GIA ĐÌNH NGÔ QUYỀN HỘI NGỘ TOÀN THẾ GIỚI LẦN 2: MỪNG 55 NĂM NGÀY THÀNH LẬP TRƯỜNG (1956-2011) - 10 NĂM THÀNH LẬP HỘI (2001-2011)

Qua hai buổi họp Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu CHS/Ngô Quyền Biên Hòa vào ngày 2 tháng 8, 2010 và ngày 3 tháng 9, 2010. Sau khi tiếp nhận ý kiến của đông đảo quý anh chị CHS/NQ Bắc Cali, Ban Chấp Hành Hội AH/CHS/NQ xin trân trọng thông báo cùng quý Thầy Cô, quý Anh Chị Em CHS/NQ và Thân Hữu về trách nhiệm tổ chức chương trình Hội Ngộ NQ như sau:

1. TỔ CHỨC: Trách nhiệm phối hợp tổ chức; Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Ngô Quyền Biên Hòa xin được hân hạnh nhận trách nhiệm phối hợp với quý Thầy Cô, Thân Hữu, bạn bè cùng các nhóm CHS Ngô Quyền và Thân Hữu khắp nơi trên thế giới nhằm liên lạc, tạo điều kiện để Đại Gia Đình NQ trên toàn thế giới cùng chung nhau về HỘI NGỘ.

2. THỜI GIAN: HỘI NGỘ TRÙNG PHÙNG 2011 bao gồm nhiều sinh hoạt, tour du lịch, kéo dài trong 8 ngày: từ Thứ Sáu July 1, 2011 đến thứ Bảy July 9, 2011.

- Tiền hội ngộ sẽ tổ chức vào tối Thứ Sáu July 1, 2011 (tại Orange County).
- Tiệc họp mặt chính sẽ tổ chức vào ngày Thứ Bảy July 2, 2011 từ 5:00pm đến 11:00pm tại SeaFood Kingdoom Restaurant, Anaheim, CA.
- Tour du lịch vòng quanh khu Little SaiGon và vùng phụ cận vào Chúa Nhật ngày 3 tháng 7, 2011.
- Tour du lịch bằng du thuyền 5 ngày 4 đêm đi SanDiego, Catalina Island, Encenada (Mexico) đi Thứ Hai ngày 4, tháng 7, 2011 về Thứ Sáu 8, tháng 7, 2011 xuất hành tại cảng Los Angeles.
- Tiệc tiễn đưa dành cho quý Thầy Cô và quý Anh Chị phương xa vào tối Thứ Bảy ngày 9 tháng 7 năm 2011.

3. ĐỊA ĐIỂM: tại Little Saigon (Orange County), Nam California, USA. Ban tổ chức tha thiết mong mõi được sự tình nguyện góp sức của quý Thầy Cô, và Bạn Hữu trong Đại Gia Đình NQ để cho cuộc HỘI NGỘ TRÙNG PHÙNG TOÀN THẾ GIỚI LẦN 2: MỪNG 55 NĂM NGÀY THÀNH LẬP TRƯỜNG NGÔ QUYỀN - 10 NĂM THÀNH LẬP HỘI được thành công rực rỡ. Mọi dấn thân và góp ý xây dựng xin liên lạc email: ngoquyenbh@yahoo.com

BCH Hội AHCHS/Ngô Quyền – Biên Hòa

PHÂN ƯU

Được tin buồn thân mẫu quý ĐH **Châu Kim Ngọc, Châu Kim Mỹ, Châu Kim Huệ, Châu Kim Vui, Châu Chí Hùng** và là nhạc mẫu của ĐH **Lôi Phát**;

Bà CHÂU TRẦN KHÁNH
Nhũ danh Hứa Ngọc Mạnh

Sau 26 năm sống cùng con cháu ở Italy
đã về tạ thế tại Hóa An Biên Hòa
ngày 4 tháng 9 năm 2010
(Nhằm ngày 26 tháng 7 năm Canh Dần)
Hưởng thọ 85 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương, thân hữu thành kính phân ưu đến quý ĐH **Châu Kim Ngọc, Châu Kim Mỹ, Châu Kim Huệ, Châu Kim Vui, Châu Kim Hùng, Lôi Phát** và tang quyến. Nguyện cầu hương linh **Bà Châu Trần Khánh** sớm về cõi Niết Bàn.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn thân mẫu quý ĐH **Trầm Hữu Tình, Trầm Ngọc Sương**;

Cụ Bà Quả Phụ TRẦM VĂN PHỈ
Nhũ danh Lê Thị Cừu

Đã tạ thế tại Việt Nam ngày 3 tháng 9 năm 2010
(Nhằm ngày 27 tháng 7 năm Canh Dần)
Hưởng thọ 92 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương, thân hữu thành kính phân ưu đến quý ĐH **Trầm Hữu Tình, Trầm Ngọc Sương** cùng toàn thể tang quyến. Nguyện cầu hương linh **Cụ Bà Trầm Văn Phỉ** sớm an nhàn nơi cõi Phật.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

Trang Thơ Xứ Bưởi …

Sinh Nhật Buồn

Thêm một ngày sinh nhật
Lá rơi trước sân nhà
Thu vàng về trước ngỏ
Tiếc nuối tháng ngày qua

Sinh nhật em ngày đó
Anh gửi tặng bài thơ
Ép vào bông hoa bưởi
Nhớ trong tim đến giờ

Đợi nhau lúc tan trường
Tà áo lượn yêu thương
Cây Chàm ngày hai buổi
Theo em về cuối đường

Rồi sông chia đôi nhánh
Em mòn mỏi phương trời
Sương sầu giăng tím lạnh
Bến xưa lạc thuyền trôi

Những chiều xưa êm đềm
Anh còn nhớ hay quên?
Tình đầu ngày xưa ấy
Đường cũ giờ thay tên

Thêm một sinh nhật buồn
Lệ ướt mưa sầu tuôn
Tìm về phương trời cũ
Có người mãi vấn vương

Võ thị Tuyết
10/2010

Quên Ngày Sinh Nhật

Xin lỗi em, vì quên ngày Sinh Nhật
Chỉ tại Trời đang nắng lại chợt mưa
Rồi tuổi già làm anh quên trí nhớ
Hôm nay rồi, cứ ngỡ vẫn hôm qua

Xin lỗi em vì quên ngày Sinh Nhật
Tháng năm dài, tuổi chồng chất ngất cao
Mới hôm nào, vui đùa trong nắng Hạ
Mà bây giờ, Trời trở dạ sang Thu

Xin lỗi em, vì quên quà Sinh Nhật
Thôi thì đành cho anh hẹn lại sau
Anh xin hứa, khi anh về Phố Thị
Em đòi gì, anh cũng sẽ đền quà

Rừng hoa kia, anh giơ tay hái hết
Cả ngàn sao, anh cũng với xuống mà
Biển dạt dào, và cơn gào sóng vỗ
Anh lùa về làm quà tặng em nha?

Và em nhé, thôi đừng hờn, đừng giận
Mình còn bao năm tháng để xót xa?
Kỷ niệm xưa trong tim ta mãi mãi
Sinh Nhật Buồn, XIN ĐỪNG GHÉT ANH MÀ.

Kiều Oanh Trịnh, ***VA, 10/2010***
Thân tặng Võ Thị Tuyết –
Họa Thơ Sinh Nhật Buồn

"RE: Sinh Nhật Buồn"

Chúc Mừng Sinh Nhật chị Linda
Thêm tuổi hồn thơ vẫn mượt mà
Vứt đi những chuyện gây phiền muộn
Thêm vào bè bạn để thăng hoa
Cứ để thời gian trôi lờ lững
Chắp cánh thơ văn bay thật xa
Thân tâm an lạc ta vui sống
Tuổi già thành trẻ bởi tâm ta.
Thân chúc chị luôn luôn vui khỏe
Quanh năm thi phú với bạn bè.

Nguyên Nhung

Sinh Nhật Buồn

Mù sương phủ kín gốc trời
Quạnh hiu cây đứng - lá rơi trơ cành
Như đời em, như đời anh
Chia xa buổi ấy - cách ngăn muôn trùng ...
Thổi cây nến tắt - lệ tuôn!
Nhớ tình yêu đã như luồng khói tan!

Huỳnh Tâm Hoài

Chỉ Nhớ Người Thôi

● **Tưởng Dung**

"Chỉ nhớ người thôi đủ hết đời,
Như trời nhớ đất (rất xa xôi)
Nắng mưa nhớ mãi hàng hiên đợi.
Thư nhớ hồi âm - lệ nhớ môi"

(Du Tử Lê)

Nàng tựa sát người vào ô cửa kính nhỏ nhắn vừa mới được mở ra trước mắt sau khi đưa tay kéo nhẹ tấm màn chắn màu xanh lam, cùng một màu với ba dãy ghế dài thẳng tắp từ đầu đến cuối bên trong chiếc phi cơ. Ánh sáng ùa vào tươi tắn, nhảy múa trên mặt, khiến nàng tỉnh hẳn. Ngoài khung cửa sổ, những đám mây trắng như bông đang lững lờ trôi êm ả…Ngày đang bắt đầu lên. Đôi mắt nàng long lanh, trái tim nàng rộn rã. Cái cảm giác đang bay bổng, nhẹ nhàng trên các tầng mây hòa cùng nỗi vui sắp được tái hợp thật lạ lùng, kỳ diệu làm sao!

Nàng đã không chợp mắt một tí nào từ khi nghe cô tiếp viên yêu cầu cài thắt lưng an toàn để bắt đầu cho chuyến đi về một nơi xa xôi, nơi nàng chưa từng đến bao giờ để gặp lại…nửa phần hồn của mình đã từ lâu biền biệt.

Trong cái tỉnh thức mơ màng của nửa đêm về sáng, trên chiếc phi cơ sẽ đưa nàng từ cuối miền Nam ấm áp nước Mỹ đến đầu miền Đông buốt giá của Châu Âu để gặp chàng, nàng đã thao thức, đã để mặc cho lòng trí mình trôi nổi, bềnh bồng theo quá khứ, kỷ niệm cùng với tình yêu và nỗi nhớ đang ùa về, lan tỏa…

Người đàn ông với đôi mắt đen, hun hút mà ngày xưa mỗi khi nhìn vào nàng cảm thấy như có một vết dao lướt qua tim, nhẹ nhàng không vết cứa, nhưng đủ làm buốt nhói, tê dại toàn thân. -*"Đôi mắt ấy khiến em sợ, sợ bị chìm vào tận đáy của nó, nhưng vừa sợ lại vừa"nhớ" anh ạ!"* Rồi đến cái cằm vuông ương ngạnh, đầy nam tính, khi nhếch môi cười khiến nàng mất ngủ cả đêm. -*"Em cũng "nhớ" cái cằm vuông đó nữa, cái cằm khiến anh trông hấp dẫn và đàn ông vô cùng".*

Nàng đã nói điều đó với chàng khi hai người liên lạc lại sau một thời gian dài thăm thẳm bặt tin nhau. Giọng người đàn ông bên kia đầu giây như một tiếng reo vui bất ngờ, thích thú:

"Thế à? vậy mà lúc ấy anh…xấu hổ về cái cằm vuông của mình lắm em ạ! Có khi ngại đến mặc cảm về nó nữa đấy. "

Nàng cười:

" Trời ơi, vậy sao? cái đó là điểm đặc biệt, quyến rũ của anh đó biết không?".

Nhưng không phải nàng chỉ yêu chàng vì những điểm ấy mà thôi, ở chàng, mỗi khi đến gần nàng có được cái cảm giác êm ái, cậy trông, và khi chàng nói, nàng chỉ muốn được tựa vào vai chàng, nhắm mắt, lắng nghe, lòng bình yên, thanh thản.

Đã kể lể với chàng thật nhiều về những kỷ niệm, những ân cần, chăm sóc mà chàng đã tình cờ hay cố ý gieo rắc như in vào lòng trí nàng trong quá khứ. Tiếng nàng thì thầm:

"Anh làm em đến ngạc nhiên, anh xuất hiện lần đầu ở nhà em như…từ trời rơi xuống. Lại còn hỏi em học thi đến độ gầy đi thế này sao? mắt thì cứ đăm đắm nhìn em, anh đâu biết lúc ấy, em xúc động suýt rơi nước mắt, tay chân…tê dại không biết để đâu, vì đôi mắt anh đã quấn chặt hết những sợi thần kinh, làm nghẽn dần từng mạch máu của em rồi, anh…ác thật!"

Tiếng chàng tha thiết:

"Em kể nữa đi nhá, gì anh cũng nghe, chúng mình đã phí đi một khoảng thời gian dài, thất lạc nhau, anh sẽ đền bù lại cho em".

Sự bất ngờ vì đã tìm lại nhau cũng không to lớn bằng lời chàng bày tỏ sau bao năm dài xa cách: -*"Anh nguyện với lòng là sẽ yêu thương em suốt đời, mãi mãi, em sẽ là của riêng anh trong tâm tưởng và trong những tháng ngày còn lại...".* Nàng còn mong đợi gì hơn? Hạnh phúc đã khiến nàng ngất ngây, choáng ngợp! Tơ tình quá khứ tưởng đã đứt rời, bay biến vào không gian, tan tác theo những biến động của đời sống bỗng nhiên lặng lẽ trở về, nối kết dịu dàng mà vô cùng bền bỉ. Nàng lại xao xuyến nhớ nhung, ươm mơ dệt mộng, chàng lại yêu đời, cuồng nhiệt hơn với bao nguồn cảm

hứng trong những vần thơ, ý nhạc sáng tác ngày đêm.

Cứ thế, như đôi chim chờ ngày lên để cất tiếng líu lo, sáng đến, nàng kể cho chàng nghe những mong đợi, những ước mơ trong quá khứ, lắng nghe chàng nói về những khát khao, những hứa hẹn ở tương lai. Đêm, lại viết cho nhau biết bao lời thề nguyền, ngọt ngào, say đắm. Cả hai ngoài thế giới hiện tại, cõi trần gian, bây giờ đã có thêm một thế giới riêng tư chỉ có chàng và nàng hiện hữu.

Cái thời tuổi trẻ đã qua, đã khuất nhớ lại tiếc nuối, bâng khuâng, phải chi…phải chi… nhưng có *"phải chi"* thì cũng chẳng làm được gì hơn, lúc ấy nàng chỉ vừa mười tám và chàng thì đã có đời sống riêng, rày đây mai đó, thích phiêu bạt giang hồ, lãng tử.

Cho nên những lần hẹn hò, gặp gỡ của khoảng đời trước đó *"dù có dự toan lắm cũng vẫn không hơn một phút tình cờ"*. Ngồi trên xe chàng chở đi hàng giờ trên phố Sài Gòn về đêm, thế mà cũng chưa có được một nụ hôn, một vòng tay ôm trọn, chỉ là cười nói vu vơ, mắt môi ngại ngùng. Chàng chậc lưỡi:

"Dạo ấy, anh dại thật, không dám làm gì cả, mà cũng khó em nhỉ? Giá như bây giờ thì em…chết với anh rồi!"

Nàng bật cười và nghe lòng vui rộn rã! Cứ thế, những mảnh đời quá khứ có nhau, những buồn vui, trắc trở của hiện tại được kết nối lại dần thành một tấm chăn bền dầy, êm ái quấn chặt lấy tâm hồn của cả hai không ai muốn rời ra nữa.

"Em à, rồi chúng mình sẽ gặp nhau, anh chỉ cần nắm tay em đi chung một quãng đường là đã hạnh phúc lắm rồi." Đó cũng chính là niềm khao khát của nàng vì cả hai đang còn ở cách xa nhau vạn dặm. Nàng cứ thèm được nghe chàng gọi -*" bé ơi, bé của anh…"* bao nhiêu năm qua rồi lời yêu thương ấy vẫn đằm thắm, ngọt ngào như thuở ban đầu, như nàng vẫn hằng ghi trong tâm tưởng.

Năm thứ hai đại học, chuyển từ Văn Khoa sang Luật Khoa cũng chỉ vì nhớ đến lời khuyên của chàng trong lần chàng đến thăm sau ngày nàng thi đậu Tú Tài đôi: - "*Em học Luật đi, dễ lắm, con gái mà học Triết làm gì, anh có sẵn course cả rồi sẽ đưa cho em hết nhé!",* vì thế từ căn gác trọ ở đường Hồng Thập Tự, nằm ngay phía sau trường Văn Khoa và đài truyền hình Việt Nam lúc bấy giờ, nàng đã dọn đến một chỗ trọ khác ở đường Cộng Hòa, để ngày ngày đạp xe đi đến *"con đường Duy Tân, cây dài bóng mát"* bước vào sân trường Luật, nghe đủ những danh từ lạ lùng, khô khan nào là hình luật, hiến pháp rồi đến tư pháp, hành pháp... những đạo luật vừa nghe đọc tên lên đã kinh hãi muốn bước lui trở về với con đường Hồng Thập Tự cũ, nhưng nhớ đến chàng, nàng phải cứ nhủ thầm: -*"Gắng lên, gắng lên Du ơi!"*. Sự cố gắng của nàng nhờ "động cơ" là những lời…bâng quơ của chàng đã không có cơ hội để đơm hoa kết trái thử xem tươi đẹp đến dường nào thì biến cố 30 tháng 4 đến, chàng và nàng đời đã không cho chung lối từ trước, giờ lại càng thêm hố thẳm cách ngăn.

Đọc và cổ động Bản Tin Xứ Bưởi để thấy mình gần nhau hơn …

Những buổi tối nằm trên căn gác ở đường Cộng Hòa, chờ đến 11giờ đêm để nghe Dạ Lan với chương trình *"Đọc truyện đêm khuya",* để nghe tiếng nói đầy…ma lực, tuyệt vời của cô qua những tập truyện thời danh lúc bấy giờ. Nhớ một tối, bên ngoài trời mưa rỉ rả, trên giường hai đứa bạn đã say giấc từ lâu, nàng cố đọc xong phần bài học cho ngày mai, nhìn đồng hồ thấy đã quá mất năm phút, nàng nhoài người bật vội chiếc nút của cái radio ở đầu giường, tiếng nói như lời ru hay lời thì thầm làm rung động lòng người đã bắt đầu câu truyện từ lúc nào, nàng mở ra đúng lúc giọng cô như đang hòa với mưa ngoài trời bay nhẹ nhàng, sướt mướt bên tai: *" Mưa rào rào trên mái nhà, mưa trắng xóa trên những tầng không gian mênh mông. Có phải là mưa còn đang lướt thướt trên những sân ga, trên những bến tàu? Giờ này chắc không phải chỉ mưa trong những khu phố tôi ở mà còn mưa trên khắp các vòm trời trên khắp thế giới nữa. Tôi hình dung thấy chàng đứng đó, trên sân ga chính của một thành phố lớn. Một chuyến tàu sắp sửa rời nhà ga…Toa máy phì phà thở khói, đường sắt dài thăm thẳm trước mặt. Chàng đứng đó dưới một hàng hiên, chờ giờ tàu chạy trong mưa bay nghiêng."*

Chưa bao giờ lòng nàng ngập tràn cảm xúc đến độ ấy! Ngôn ngữ của Mai Thảo dùng để diễn tả nhân vật Trường trong truyện *"Sống chỉ một lần"* đang được đọc sao quá tuyệt vời và trùng hợp, khiến nàng nhớ đến chàng quay quắt, có phải là chàng đó chăng? Người mà nàng không lúc nào nguôi thương nhớ! "*Trường là tên của chàng, 40 là tuổi của chàng. Những giấc mơ của tôi cao lớn và khỏe mạnh. Vóc dáng chàng cũng vậy. Chàng đẹp như thông, khỏe như núi. Đôi mắt chàng sâu, lúc nghiêm trang thăm thẳm như biển, lúc nghịch ngợm sáng ngời như nắng. Một đường mũi thẳng, một mái tóc đen nhánh, một tiếng cười vang động, một giọng nói trầm ấm. Trường sáng ngời trong giấc mơ tôi như một đóa mặt trời."* Cái cảm giác sung sướng, hạnh phúc như vừa tìm được người cùng tâm sự, như một nguồn giao cảm vừa được nối kết, khiến nàng

rưng rưng muốn khóc. Nàng nghe đến hết phần đọc truyện đêm ấy với nỗi say mê, ngây ngất như đã bắt gặp lại nửa phần hồn của mình tưởng thất lạc từ lâu. Kết cục, nàng mất ngủ cả đêm, và từ đó, nàng yêu văn Mai Thảo nồng nàn như yêu mối tình đầu của nàng dành cho chàng vậy.

Khi nhắc lại với chàng về điều này, nàng đã nói: - "*Em mê truyện "Sống chỉ một lần" của Mai Thảo chẳng những vì có nhân vật Trường và Tuyền mà em tự cho là giống anh và em, mà còn vì văn ông ấy đọc lên cứ như nhạc như thơ vậy, mượt màng, lãng mạn, mà lại trang trọng, quí phái khác thường…".* Chàng đã cười và bảo: -*"Em có nói quá không vậy? Anh thì không thích văn Mai Thảo lắm đâu nhưng em nói thế thì anh phải đọc để xem nhân vật Trường ấy như thế nào mới được."* Nàng cố tình trêu chọc chàng thêm: -*"Giống anh lắm, đa tình, lãng tử mà lại đầy nam tính…thế mới chết!"* Chàng thích thú cười to nhưng lại giả vờ: -*"Chết gì, đã có chết ai đâu nào?"* Nàng đành chịu thua : -*"Ừ, thì chết em vậy!".*

THIỆP MỜI

Kính mừng 30 năm **LỄ VÍA ÔNG ĐÌNH TÂN LÂN BIÊN HÒA** tại San Jose, California. Ban Tổ Chức trân trọng kính mời quý thân hữu và đồng hương Biên Hòa đến tham dự ngày Lễ Vía Ông tại địa điểm:

1855 LUCRETIA AVE SAN JOSE, CA 95122
(Yerba Buena High School, góc đường Lucretia và Phelan)

Vào lúc 9:30 sáng Chúa Nhật, ngày 21 tháng 11 năm 2010
(Nhằm ngày 16 tháng 10 năm Canh Dần)

Ban Tổ chức hân hoan chào đón quý vị và trân trọng kính mời.

Thay mặt BTC
Hội Trưởng

Trang Tấn Hưng (408) 595-3551

Mọi chi tiết liên lạc:
NgọcTạ: (408) 892-3209
Lý Ngọc Mai: (408) 838-2367

Chi phiếu yểm trợ xin đề:

HỘI ĐỒNG HƯƠNG TÂN LÂN BIÊN HÒA
1088 Ridgemont Drive - Milpitas, CA 95035

Đã đọc cho chàng nghe đoạn kết thúc của câu truyện, phần mà nàng thích nhất đến độ thuộc nằm lòng và cứ khóc mỗi khi nghe lại: *"Dưới những hàng cây và những ánh nắng của thành phố này, từ hết một mùa mưa tới khởi đầu một mùa nắng vẫn có một người đàn bà tên là Tuyền tiếp tục sống những ngày phẳng lặng. Nói rằng người đàn bà ấy sung sướng hay đau khổ cũng đều không đúng hết. Một đời sống có khi không còn khổ đau không còn sung sướng. Đó là đời sống của em hiện nay. Nhưng nhờ anh em đã có được sự bình yên. Tất cả những điều em có được cho đời em bây giờ chính vì nhờ anh mà có. Vĩnh biệt anh, anh yêu dấu! Em chúc anh sung sướng. Em chúc anh mạnh khỏe. Xin anh đừng quên em."*

"Anh ạ, kết thúc thật lãng mạn nhưng cũng quá u buồn vì là vĩnh biệt là chia lìa. Em sợ… em sợ một ngày nào đó chúng ta cũng sẽ rời nhau như vậy". Chàng lại cười: - "*Em khéo nghĩ ngợi vớ vẩn, truyện chỉ là truyện. Cứ vui với những gì mình đang có em ạ!"*

Tấm hình đầu tiên chàng gửi cho nàng sau mấy tháng liên lạc nhau là hình một người đàn ông với chiếc áo sơ-mi màu rượu đỏ đậm, với nụ cười và đôi mắt có mí đôi thật rõ, thăm thẳm mà dịu dàng và giòng chữ : "*Gửi em, hình mới chụp hôm đi dự đám tang tuần trước". - "Đi dự đám tang mà…đỏm dáng vậy à?"* Nàng vừa cười vừa lẩm bẩm, rồi chăm chú nhìn người đàn ông trong ảnh bằng trái tim đang reo vui và lòng tràn đầy hạnh phúc. Tối đó, nàng đã viết cho chàng: *"Anh vẫn…đẹp trai như xưa, dù thời gian có làm thay đổi một chút và phong trần hơn. Em thích nhìn anh với đôi mắt không đeo kính như vậy, đôi mắt rất quen thuộc và thu hút, nhìn em nhớ đừng đeo kính anh nhá, để em cứ thấy anh hệt như ngày trước".* Từ đấy, những tấm hình chàng gửi đều không có mang kính, có phải chàng đã chìu theo ý nàng, để nàng được ngắm nhìn gương mặt chàng thật trọn vẹn, nghĩ đến điều đó thôi, nàng đã cảm thấy sung sướng vô cùng. Nhưng đến lạ, dù chàng có gửi

bao nhiêu ảnh mới nàng cũng thấy vẫn chỉ là một người với những đường nét rất…chàng của những ngày nàng mười tám, đôi mươi. Dù chàng vẫn còn xa xôi, vắng mặt nhưng hình ảnh chàng trong nàng luôn là một hiện hữu thường trực. Cho đến giờ, mỗi khi nhắm mắt lại, hình ảnh, gương mặt chàng vẫn là những nét thật rõ đậm của mấy mươi năm về trước, mãi mãi không thay đổi. Một người đàn ông không có tuổi. Nàng đã sống từ chàng mà ra, nàng đã thở từ chàng mà có. Vì mọi thứ chàng làm, chàng nghĩ, chàng đã chẳng bảo rằng *"vì em"* đó sao? Nàng biết, chọn lựa và chấp nhận có chàng trong đời sống từ lâu vốn rất thầm lặng, bình yên của nàng là một sự thay đổi không nhỏ, vì cuộc đời chàng luôn là một chuỗi dài những sôi nổi, khát khao, tìm kiếm không ngừng nghỉ. -*"Nhưng với em, anh sẽ giữ gìn và trân quý, chúng mình sẽ mãi mãi là của nhau, em nhé!"* Nàng đã tin tưởng và phó mặc cho chàng tất cả.

Nàng nhớ, chàng đã nói rất nhiều, rất say mê về cuộc hạnh ngộ sắp tới, -*"Chúng ta sẽ bù đắp những gì đã đánh mất đã không trọn của thời tuổi trẻ, em nhé!"*. Nàng háo hức hình dung đến lúc gặp chàng, rồi sẽ như thế nào nhỉ? Sẽ ngẩn ngơ, thẹn thùng như lần đầu chàng đến nhà bất chợt hay cuống quýt, đam mê để cho những nhớ nhung, đợi chờ có dịp tung hê, òa vỡ. Chàng cũng vui không kém: -*"Em ạ, chỉ còn mươi bước nữa là đã đến với nhau rồi, anh hồi hộp lắm, không ngủ được, buồn cười thật!"*. Chàng đã bày tỏ sự cuồng nhiệt, khát khao gặp gỡ khiến nàng càng thêm lạc quan, yêu đời, tin tưởng và mong đợi đến giây phút được gặp lại chàng, hạnh phúc biết bao!

Thế nhưng,*"đời không như là thơ nên đời thường giết chết mộng mơ."* và có lẽ vì vậy những ước mơ, những đợi chờ của chàng và nàng chỉ nên dừng lại ở đấy. *"Ở chỗ nhân gian không thể hiểu…"*. Ở nơi mà tình yêu của hai người đã có một trời ký ức thăng hoa với khoảng không gian mượt màng như nhung và thời gian ươm đầy bằng nỗi nhớ.

Trong lúc nàng đang miên man liên tưởng đến những chuỗi hạnh phúc, ngọt ngào, kỳ diệu của tình yêu nào biết đâu định mệnh đã an bày cho nàng hành trình về một nơi chốn khác. Chuyến phi cơ đã không mang nàng đến nơi hẹn ước, chuyến phi cơ đã gặp nạn giữa đường bay, để nàng vĩnh viễn không gặp lại chàng. Định mệnh là như vậy!

Nàng chỉ kịp nhớ cái cảm giác cuối cùng ở trong cái khoảng không mịt mùng, vô tận ấy là dường như nàng đã được nhấc bổng người lên thật cao và ngay sau đó bị đẩy thật mạnh cho rơi thẳng xuống vực sâu thăm thẳm phía dưới…cùng lúc với gương mặt của người đàn ông với đôi mắt đen hun hút, cái cằm vuông quen thuộc hiện ra, mỉm cười, cao ngạo, một khuôn mặt bây giờ, thật hoàn toàn xa lạ, lạnh lùng và thản nhiên… trước khi nhạt nhòa, dần xa và biến mất.

- **Tưởng Dung**

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn phu quân đồng hương **Phan Mỹ Thể**;

Ông ĐỐNG VĂN QUÂN
Pháp danh Tuệ Quang

Đã tạ thế lúc 8 giờ 20 sáng ngày 21 tháng 9 năm 2010
(Nhằm ngày 14 tháng 8 năm Canh Dần)
tại Virginia Hoa Kỳ

Hưởng thọ 74 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương , thân hữu thành kính phân ưu đến đồng hương **Phan Mỹ Thể** và tang quyến. Nguyện cầu hương linh **Ông Đống Văn Quân** sớm tiêu diêu nơi miền Cực Lạc.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Được tin buồn thân phụ quý ĐH Trần Quốc Hùng, Trần Quốc Dũng, Trần Thị Thanh Nga, Trần Thị Lan Phương;

Cụ Ông TRẦN VĂN HOA

Đã từ trần lúc 9:40 sáng ngày 28 tháng 8 năm 2010
(Nhằm ngày 19 tháng 7 năm Canh Dần)
tại California, Hoa Kỳ

Hưởng thọ 89 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương, thân hữu thành kính phân ưu đến quý ĐH **Trần Quốc Hùng, Trần Quốc Dũng, Trần Thị Thanh Nga, Trần Thị Lan Phương** cùng tang quyến. Nguyện cầu hương linh **Cụ Ông Trần Văn Hòa** sớm được an vui trên cõi Niết Bàn.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

CÁI TÂM CON NGƯỜI

Buổi trưa, tại sân ga của một thành phố lớn, một người phụ nữ tầm ngoài 30 tuổi đang mướt mồ hôi để vác lên vai túi hành lý lỉnh kỉnh của mình. Trên khuôn mặt của người phụ nữ ấy hằn lên sự vất vả, cực nhọc của một người lao động ngoại tỉnh. Chị đang đưa ánh mắt dường như vô vọng của mình khắp sân ga như để tìm kiếm một thứ gì đấy, nhưng sau đó lại tỏ vẻ thất vọng. Trông chị rất đáng thương.

Trên sân ga, người qua lại tấp nập. Ai đi qua người phụ nữ ấy đều ném về phía chị những cái nhìn ái ngại và thương cảm. Không ai có ý định dừng lại để giúp đỡ chị. Đặc biệt là những người ăn mặc sang trọng, họ đều đi qua chị với tốc độ rất nhanh, dường như là họ nghĩ nếu đi chậm lại thì chắc chắn người đàn bà đó cũng kéo họ lại để lạy lục, nhờ vả việc gì đó.

- " Anh để ý đấy nhé, không biết chừng chị ta sẽ nài nỉ xin tiền hoặc sẽ hồ hởi kết bạn với mình để bị chị ta tra tấn trên suốt chuyến đi bằng những câu chuyện vừa dài vừa vô duyên, hoặc như chị ta sẽ mượn mình chiếc khăn mùi xoa để lau mồ hôi mà lau xong thì mình không dám xin lại hay như mượn bình nước uống rồi tu ừng ực thì vài ngụm đã hết veo. Đúng là người nhà quê"- Một người phụ nữ ăn mặc trông có vẻ sang trọng bĩm môm đánh thượt một cái và nói với người đàn ông cũng có vẻ sang trọng bên cạnh mình.

- Xin chào.. xin….

Quả nhiên người phụ nữ tiến lại gần đám đông đang đứng đợi tàu. Nhưng dường như không đợi chị nói hết câu, mọi người đều xua tay và lắc đầu và nhanh chóng lảng ra chỗ khác. Không nản chí, người phụ nữ này lại men theo các cánh cửa sổ của các toa tàu rồi nhảy hẳn lên các toa chưa đến giờ xuất phát. Đi đến toa nào chị cũng mang một khuôn mặt như muốn cầu cứu, trông thật đáng thương và câu duy nhất thốt ra từ miệng người phụ nữ đáng thương này là: "Xin mọi người giúp đỡ cho tôi".

Những người ngồi trên tàu tỏ ra rất khó chịu với người phụ nữ này. Có người thì xua tay ra hiệu xua đuổi, có người vừa thấy bóng dáng chị ở đầu toa vội lấy tờ báo che mặt giả vở ngủ. Trên khuôn mặt của người đàn bà ấy lộ rõ vẻ thất vọng, chán nản. "Mình đâu phải là thằng ăn trộm mà sao mọi người lại xử sự như thế nhỉ ?" - Người phụ nữ xót xa nghĩ.

Chị ta lại đi qua các toa tàu nhưng không ai muốn nghe chị trình bày hoàn cảnh của mình. Đúng lúc đó, chị nhìn thấy một chàng trai có dáng vẻ rất thư sinh đang ngồi đọc báo. Chàng trai đang đọc báo rất chăm chú và dường như cậu ta không để ý đến mọi thứ xung quanh. Nhẹ nhàng đi về phía chàng thanh niên, người phụ nữ cất tiếng nói.

- Xin lỗi cậu, cậu có thể giúp đỡ tôi được không?

Chàng trai bỏ tờ báo xuống, nhìn quanh một lúc rồi nhìn người phụ nữ nông thôn nọ:

- Xin lỗi, chị đang hỏi tôi ạ?

Người phụ nữ gật đầu.

- Xin anh giúp đỡ tôi với, tôi lên thành phố để tìm người bà con, nhưng tìm không ra, tiền bạc lại bị kẻ gian móc hết rồi. Muốn về quê nhưng không biết làm thế nào, cậu có thể mua giúp một tấm vé để tôi về quê không?

Sau khi nghe người phụ nữ đáng thương nói xong, nét mặt chàng thanh niên trông rất lưỡng lự. Dường như anh ta vừa muốn giúp vừa lại không muốn giúp người đàn bà đáng thương đó. Sau một thời gian im lặng, chàng trai bèn đưa tay vào túi quần của mình, khó khăn lắm mới móc ra được một đồng tiền lẻ, ngại ngùng đưa cho

PHÂN ƯU

Nhận được hung tin con của ĐH **Phan Kim Lực**, và là cháu của ĐH **Phan Kim Phẩm**;

Cháu CAROL CHI PHAN

Đột ngột qua đời trong một tai nạn lúc 3:00AM
Ngày Thứ Bảy 18 tháng 9 năm 2010 tại California.

Hưởng dương 18 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương, thân hữu xin gửi lời phân ưu đến quý ĐH **Phan Kim Lực**, ĐH **Phan Kim Phẩm** cùng tang quyến. Nguyện cầu hương linh **Cháu Carol Chi Phan** sớm về miền Cực Lạc.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

người phụ nữ.
- Chị cầm lấy đi. Tôi… tôi chỉ còn có chừng này, không biết đủ hay không. Tôi cũng vừa mua vé để về quê nên không còn nhiều. Tôi lên thành phố này để kiếm việc, hy vọng tìm được một công việc kiếm được kha khá, nhưng khi lên thành phố, với tấm bằng trung cấp trong tay thì tôi không thể tìm ra được một việc gì để làm. Chị cầm tạm vậy.
Người phụ nữ rưng rưng cầm lấy những đồng tiền lẻ của chàng trai, khó khăn lắm chị mới thốt lên được hai tiếng "Cám ơn".
Vừa quay gót đi về phía cuối toa thì chị nghe tiếng gọi với theo của chàng thanh niên nọ. Cậu ta hớt hải đi về phía chị và nói:
- Như thế này vậy, chị cùng quê với em, hay chị lấy tấm vé của em đi vậy.
- Thế còn cậu thì sao? Người phụ nữ ngạc nhiên hỏi.
- Số tiền em vừa đưa cho chị có thể mua đủ tấm vé xuống ga thứ ba xuất phát từ ga này, như vậy cách nhà em cũng không xa lắm, em có thể đi bộ mà. Chị cứ cầm lấy vé đi, em là con trai, thế nào mà chẳng được. Còn phụ nữ như chị thì không thể đi bộ về nhà trong đêm tối được. Thôi, chúc chị thuận buồm xuôi gió. Nào, đưa cho em đống tiền lẻ đi!
Nói xong, không kịp để người phụ nữ phản ứng gì, chàng trai vội cầm lại số tiền lẻ trong tay người phụ nữ và đưa lại cho chị tấm vé của mình. Sau đấy anh vội vàng đi ra khỏi tàu và đến quầy bán vé.
Rất nhanh sau đó, chàng thanh niên lại lên tàu. Người phụ nữ tiến lại gần phía chàng trai và cất tiếng hỏi:
- Sao cậu lại làm như thế, cậu không hối hận à?
Chàng trai lắc đầu:
- Không, chị ạ.
Trong ánh mắt của người phụ nữ đáng thương nọ ánh lên một niềm vui khôn xiết. Chị cầm tay chàng trai và nói:
- Anh bạn trẻ, xuống đây với tôi một lát.
Người phụ nữ kéo chàng trai ra khỏi nhà ga, vẫy một chiếc taxi, tự động mở cửa xe và quay lại nhìn chàng trai:
- Cậu lên xe đi. Hôm nay cậu chính thức là nhân viên của tôi.
Hóa ra, người phụ nữ này là con gái của một ông chủ tập đoàn sản xuất đồ chơi nổi tiếng. Để đi tìm một người phụ tá đáng để tin cậy, chị đã phải hoá trang và đứng ở sân ga suốt 3 ngày qua.
Chị nói rằng: "Các bạn cho rằng tôi thật ngốc nghếch khi phải làm khổ mình như thế, nhưng thật ra nó thật sự xứng đáng. Khi đứng ở sân ga trong 3 ngày đó, tôi mới nhận ra rằng: Tìm được một người thực sự tốt trong cuộc sống xô bồ này quả là khó. Có thể, chàng thanh niên đó không có trình độ, hiểu biết nhiều như những người tốt nghiệp đại học hoặc cao hơn nữa. Nhưng điều đáng quý nhất và đáng trân trọng nhất là cậu ấy có cái 'tâm'. Có cái 'tâm' trong cuộc sống thì mới có cái 'tâm' trong công việc được. Đấy là thứ mà công ty tôi cần".
Các bạn thấy đấy, một tấm vé để đổi lấy cả một sự nghiệp sáng lạn. Có thể nhiều người nghĩ đây chỉ là việc ngẫu nhiên, nhưng thực ra trong sự ngẫu nhiên đó lại có tính tất yếu của nó. Rất nhiều người đã có mặt ở trên sân ga, nhưng chỉ có chàng trai đó mới nhận được niềm hạnh phúc bất ngờ như vậy. Không phải ngẫu nhiên mà anh ta có được một cơ hội tốt đẹp đến như thế mà điều quan trọng là anh đã biết chia sẻ chữ 'tâm' của mình cho mọi người xung quanh.

- **Người Biên Hòa**

CHÚC MỪNG TÂN HÔN

Nhận được hồng thiệp của đồng hương **Trang Tấn Hưng**
báo tin Lễ Thành Hôn cho con trai là:

Cậu TRANG HUÂN
sánh duyên cùng;
Cô CHRISTINES

Hôn lễ sẽ được long trọng cử hành
vào ngày Chúa Nhật 24 tháng 10 năm 2010
tại San Marcos, California (Hoa Kỳ).

BCH/Hội Ái Hữu Biên Hòa California kính chúc hai họ được dâu hiền, rể thảo. Chúc mừng 2 cháu **CHRISTINES** và **TRANG HUÂN** Trăm Năm Hạnh Phúc.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California